Projekt z dnia 28.06.2021 r.

U S T A W A

z dnia……..2021 r.

o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw[1) 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 110 i 1093) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku do ustawy kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy: „dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1161 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/33/WE w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 188 z dnia 12.7.2019, str. 116), dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, str. 125) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz. Urz. UE. L 156 z 19.06.2018, str. 75).”;

2) w art. 2:

   a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1161 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/33/WE w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 188 z dnia 12.07.2019, str. 116), dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej ((Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 75).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r - Prawo energetyczne, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

„1) autobus zeroemisyjny – autobus w rozumieniu art. 2 pkt 41 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720) oraz trolejbus w rozumieniu art. 2 pkt 83 tej ustawy, wykorzystujące do napędu energię elektryczną, w tym energię wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nich ogniwach paliwowych lub wyłącznie silnik, którego cykl pracy nie prowadzi do emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1047);”,

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) operator punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) - podmiot odpowiedzialny za zarządzanie, bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację i naprawy punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz za nadzór nad bunkrowaniem statków w tym punkcie;",

c) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) operator stacji wodoru - podmiot odpowiedzialny za zarządzanie, bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację i remonty stacji wodoru oraz mogący świadczyć usługę tankowania wodoru;",

d) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) paliwa alternatywne - paliwa lub energię elektryczną wykorzystywane do napędu silników pojazdów silnikowych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, lub pojazdów szynowych, lub jednostek pływających stanowiące substytut dla paliw pochodzących z ropy naftowej lub otrzymywanych w procesach jej przetwórstwa, w szczególności energię elektryczną, wodór, biopaliwa ciekłe, paliwa syntetyczne i parafinowe, sprężony gaz ziemny (CNG), w tym pochodzący z biometanu, skroplony gaz ziemny (LNG), w tym pochodzący z biometanu, lub gaz płynny (LPG);",

e) w pkt 14 po wyrazie „biometanu" średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „oraz posiadający silnik jednopaliwowy lub dwupaliwowy typu 1A, pracujący w części gorącej cyklu testu dynamicznego, ze średnim wskaźnikiem gazu nie niższym niż 90 %, który na biegu jałowym nie zużywa wyłącznie oleju

napędowego i nie posiadający trybu pracy silnika zasilanego wyłącznie olejem napędowym w innym trybie pracy pojazdu niż serwisowy, jeżeli występuje on w fabrycznej instalacji gazowej, z którą homologowany jest pojazd lub, w przypadku silnika o zapłonie iskrowym, posiadający maksymalnie 15 l awaryjny zbiornik benzyny;”,

f) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) pojazd napędzany wodorem - pojazd silnikowy w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, lub pojazd szynowy lub jednostka pływająca wykorzystująca do napędu energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych;”,

g) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) punkt bunkrowania wodoru - urządzenie lub zespół urządzeń służących do zaopatrywania jednostek pływających w wodór ze zbiorników magazynowych lub zbiorników transportowych spełniających wymogi odpowiednio umów i regulaminu wymienionych w art. 2 pkt 1-3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 756) lub kodeksu IMDG, o którym mowa w art. 7 tej ustawy, lub z innych jednostek, przyłączy lub urządzeń pływających do tego przystosowanych;”,

h) po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a) punkt tankowania wodoru - urządzenie służące do zaopatrywania w wodór pojazdów napędzanych wodorem, w celu napędu silników tych pojazdów;”,

i) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) stacja gazu ziemnego - zespół urządzeń, w tym punkt tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG) wraz z instalacjami pomocniczymi i zbiornikami magazynowymi wykorzystywanymi w procesie sprężania lub punkt tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) wraz z instalacjami pomocniczymi i zbiornikami magazynowymi wykorzystywanymi w procesie regazyfikacji.",

j) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) stacja ładowania:

a) urządzenie budowlane obejmujące co najmniej jeden punkt ładowania o normalnej lub dużej mocy, związane z obiektem budowlanym, lub

b) wolnostojący obiekt budowlany z zainstalowanym co najmniej jednym punktem ładowania o normalnej lub dużej mocy

– wyposażone w oprogramowanie umożliwiające świadczenie usługi ładowania i wykorzystywane do świadczenia tej usługi, wraz ze stanowiskami postojowymi, których liczba odpowiada liczbie punktów ładowania umożliwiających jednoczesne świadczenie tej usługi oraz, w przypadku gdy stacja ładowania jest podłączona do sieci dystrybucyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, instalacją prowadzącą od punktu ładowania do przyłącza elektroenergetycznego;”,

k) po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) stacja wodoru - zespół urządzeń, w tym punkt tankowania wodoru wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą oraz zbiornikami magazynowymi, służący do tankowania wodoru;",

l) w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29 - 30 w brzmieniu:

„29) wodór - wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00;

30) zamawiający –zamawiający publiczny i zamawiający sektorowy, w rozumieniu art. 4 i art. 5 ustawy z 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129).”;

3) w art. 3:

a) w ust 1:

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przekazuje dostawcy usługi ładowania dane niezbędne do dokonania rozliczenia świadczonej usługi ładowania;",;”,

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zawiera umowę sprzedaży energii elektrycznej na potrzeby funkcjonowania stacji ładowania oraz na potrzeby świadczenia usług ładowania przez dostawców usług ładowania, świadczących usługę ładowania na tej stacji;”,

- pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) zapewnia dostawcom usług ładowania, w oparciu o umowę zawartą na zasadach rynkowych, dostęp do ogólnodostępnej stacji ładowania.;”,

b) w ust. 2:

- uchyla się pkt 1,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) świadczy usługę ładowania obejmującą:

a) ładowanie,

b) zapewnienie możliwości korzystania z infrastruktury stacji ładowania, na potrzeby ładowania, w tym na potrzeby rejestracji użytkownika pojazdu elektrycznego lub pojazdu hybrydowego, autoryzacji sesji ładowania, prowadzenia ewidencji informacji o sesji ładowania, udostępnienia informacji o sesji ładowania użytkownikowi, naliczania i pobierania płatności, wystawiania dokumentów sprzedaży oraz obsługi zgłoszeń i reklamacji;";

4) po art. 3 dodaje się art. 3a i 3b w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nie może być właścicielem ani operatorem ogólnodostępnej stacji ładowania ani dostawcą usługi ładowania, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może pozostać właścicielem ogólnodostępnej stacji ładowania w przypadku spełnienia łącznie następujących warunków:

1) przeprowadził otwarty, przejrzysty i niedyskryminacyjny przetarg w celu sprzedaży ogólnodostępnej stacji ładowania;

2) przedłożył Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE", ogólne warunki przeprowadzenia przetargu, o którym mowa w pkt 1, wraz z wnioskiem o ich zatwierdzenie;

3) Prezes URE, w drodze decyzji, zatwierdził ogólne warunki przeprowadzenia przetargu, o którym mowa w pkt 1;

4) w przetargu, o którym mowa w pkt 1, nie został wybrany żaden podmiot, w szczególności z uwagi na brak możliwości zapewnienia świadczenia usług ładowania niezwłocznie po nabyciu tej stacji i po rynkowych kosztach, w przypadku gdy nabywca planuje pełnić na ogólnodostępnej stacji ładowania stanowiącej przedmiot przetargu funkcję operatora tej stacji;

5) podejmuje działania w celu zapewnienia, że w ogólnodostępnej stacji ładowania, której jest właścicielem, operator tej stacji realizuje obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10.

3. W ogólnych warunkach przeprowadzenia przetargu, o których mowa w ust. 2 pkt 2, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może ustalić cenę uwzględniającą wysokość kapitału zaangażowanego przez niego w budowę ogólnodostępnej stacji ładowania pomniejszoną o koszty odzyskane jako koszty uzasadnione w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - prawo energetyczne, uwzględnione w kalkulacji stawek opłat zawartych w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE. W przypadku ustalenia ceny w sposób określony w zdaniu pierwszym, do wniosku o zatwierdzenie ogólnych warunków przeprowadzenia przetargu, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego dołącza dokumenty potwierdzające prawidłowość jej ustalenia.

4. Operator systemu dystrybucyjnego energetycznego informuje Prezesa URE o przebiegu i wynikach przetargu, o którym mowa w ust. 2, oraz o innym przypadku zbycia ogólnodostępnej stacji ładowania.

5. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do stacji ładowania wykorzystywanych przez operatora systemu dystrybucyjnego wyłącznie do użytku własnego.

6. Prezes URE opracowuje wytyczne dotyczące przeprowadzenia przetargu, o którym mowa w ust. 2, zapewniające przeprowadzenie tego przetargu, w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny. Wytyczne Prezes URE publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 3b. 1. Prezes URE, przynajmniej raz na 5 lat, przeprowadza konsultacje rynkowe celem ustalenia, czy istnieją podmioty zainteresowane nabyciem ogólnodostępnej stacji ładowania, której właścicielem, na podstawie art. 3a ust. 2, jest operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Ogólnodostępnej stacji ładowania należącej do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nie może nabyć inny operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

2. Konsultacje rynkowe, o których mowa w ust. 1, Prezes URE przeprowadza również na wniosek właściciela danej ogólnodostępnej stacji ładowania, z tym że w odniesieniu do danej stacji wniosek można składać nie częściej niż raz na 3 lata i nie wcześniej niż rok po zakończeniu ostatnich konsultacji rynkowych. Przeprowadzenie konsultacji rynkowych na podstawie wniosku nie zwalnia Prezesa URE z przeprowadzenia konsultacji rynkowych zgodnie z ust. 1.

3. Prezes URE, w konsultacjach rynkowych, wyznacza termin na zgłoszenie podmiotów zainteresowanych, o których mowa w ust. 1, nie krótszy niż trzy miesiące od

dnia ogłoszenia. Informacje o wynikach konsultacji Prezes URE publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

4. Jeżeli w konsultacjach rynkowych, w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 3, zgłosił się co najmniej jeden podmiot zainteresowany nabyciem ogólnodostępnej stacji ładowania, Prezes URE wydaje decyzję, w której zobowiązuje właściciela ogólnodostępnej stacji ładowania będącej przedmiotem tych konsultacji do przeprowadzenia, w terminie 12 miesięcy od dnia wydania decyzji, przetargu celem zbycia tej stacji. Przepis art. 3a stosuje się.”;

5) uchyla się art. 9;

6) po art. 12 dodaje się art. 12a -12 c w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. W budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, w których liczba samodzielnych lokali mieszkalnych jest większa niż trzy, punkt ładowania instaluje się i eksploatuje po uzyskaniu zgody zarządcy nieruchomości, a w przypadku gdy nie został on wyznaczony, zarządu wspólnoty lub spółdzielni lub osoby sprawującej zarząd nad daną nieruchomością, wydawanej na wniosek osoby posiadającej tytuł prawny do lokalu w tym budynku i stanowisko postojowe do wyłącznego użytku, zwanej dalej „wnioskodawcą”.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 dołącza się:

1) oświadczenie, że wszelkie koszty związane z instalacją punktu ładowania, w tym koszt zakupu i montażu tego punktu, zostaną pokryte przez wnioskodawcę;
2) oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do lokalu;
3) w przypadku, gdy wnioskodawca nie jest właścicielem lokalu – zgodę właściciela lokalu na instalację punktu ładowania;
4) w przypadku nieruchomości będącej zabytkiem, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710 i 954), wpisanej do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków - zgodę, o której mowa w ust. 9.

3. W terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku podmiot, o którym mowa w ust. 1:

1) zleca sporządzenie ekspertyzy dopuszczalności instalacji punktów ładowania, zwanej dalej „ekspertyzą” i niezwłocznie po jej otrzymaniu udostępnia ją wnioskodawcy oraz rozpatruje wniosek w terminie 30 dnia od jej otrzymania, albo
2) rozpatruje wniosek, w przypadku gdy sporządzenie ekspertyzy nie jest wymagane.

4. Sporządzenie ekspertyzy nie jest wymagane w przypadku budynków zaprojektowanych i wybudowanych zgodnie z art. 12 ust. 1. W takim przypadku przy instalacji punktu ładowania uwzględnia się parametry techniczne instalacji elektrycznej oraz zabezpieczenia zastosowane w tej instalacji.

5. W przypadku braku obowiązku sporządzenia ekspertyzy oraz gdy wszelkie koszty związane instalacją tego punktu, w tym koszt jego zakupu i montażu, zostaną pokryte przez wnioskodawcę, może on przystąpić do instalacji i eksploatacji tego punktu po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, odmawia udzielenia zgody na zainstalowanie i eksploatację punktu ładowania w przypadku gdy:

1) z ekspertyzy wynika, że instalacja punktu ładowania zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwa, lub
2) wnioskodawca nie posiada tytułu prawnego do lokalu w obrębie tego budynku i stanowiska postojowego do wyłącznego użytkowania, lub
3) wnioskodawca nie zobowiązał się do pokrycia wszelkich kosztów związanych instalacją oraz przyłączeniem do sieci elektroenergetycznej punktu ładowania objętego wnioskiem, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy z ekspertyzy wynika, że instalacja punktu ładowania objętego wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jest możliwa jedynie po zmianie umowy o przyłączenie budynku do sieci elektroenergetycznej lub wykonaniu nowej lub przebudowie istniejącej instalacji elektrycznej, zgody na instalację i eksploatację punktu ładowania można udzielić wyłącznie jeżeli wnioskodawca zobowiąże się pokryć wszelkie koszty tych czynności.

8. Jeżeli stanowisko postojowe, do którego prawo do wyłącznego korzystania posiada wnioskodawca, zostało wyposażone w punkt ładowania, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego instaluje liczniki, w celu opomiarowania energii elektrycznej pobieranej przez ten punkt ładowania, po uprzednim podpisaniu aneksu do umowy kompleksowej lub umowy dystrybucyjnej.

9. W przypadku budynku będącego zabytkiem, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wpisanego do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków, instalacja punktu ładowania wymaga uzyskania wydanej w formie decyzji administracyjnej zgody wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego dla lokalizacji tego zabytku.

10. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio do spółdzielni mieszkaniowej w przypadkach, o których mowa w art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1465 i 2127 oraz z 2021 r. poz. 11) oraz do spółdzielni mieszkaniowej w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, w których nie występują lokale stanowiące własność podmiotów innych niż spółdzielnia mieszkaniowa.

Art. 12b. 1. Przedmiotem ekspertyzy jest ocena instalacji elektrycznej w obrębie budynku objętego wnioskiem, o którym mowa w art. 12a ust. 1, oraz wewnętrznych i zewnętrznych miejsc postojowych z nim związanych pod względem dopuszczalności przyłączenia do tej instalacji punktu ładowania objętego tym wnioskiem oraz zasad bezpieczeństwa związanych z jego używaniem.

2. W przypadku gdy wnioski złożyło kilku wnioskodawców, można sporządzić jedną ekspertyzę dotyczącą wszystkich lub wybranych punktów ładowania objętych tymi wnioskami.

3. Sporządzenie ekspertyzy zleca się osobie posiadającej uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych do projektowania bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie.

4. W przypadku, gdy jest to niezbędne do sporządzenia ekspertyzy, osobie która ją sporządza udostępnia się wyniki okresowego badania instalacji elektrycznej, o którym mowa w art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.[3)]), oraz dokumentację projektową obiektu budowlanego.

5. Ekspertyza określa w szczególności:

1) moc przyłączeniową budynku, która może zostać wykorzystana na potrzeby funkcjonowania punktu ładowania;
2) punkty w instalacji elektrycznej, w których przyłączenie punktu ładowania jest dopuszczalne oraz parametry infrastruktury, która może w tych punktach być przyłączona;
3) rozwiązania budowlane oraz techniczno-instalacyjne, jakie powinny być przyjęte przy instalacji punktu ładowania, oraz wymagania dotyczące wyrobów

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 234, 282 i 784).

zastosowanych do instalacji punktu ładowania, w tym maksymalną moc punktu ładowania, który może być przyłączony do instalacji elektrycznej;

4) warunki niezbędne do bezpiecznej eksploatacji punktu ładowania;

5) wymagania w zakresie bezpieczeństwa pożarowego punktu ładowania.

6. Koszty sporządzenia ekspertyzy ponosi wnioskodawca

Art. 12c. 1. Budynki niemieszkalne, z którymi związanych jest więcej niż 10 stanowisk postojowych, projektuje się i buduje zapewniając zainstalowanie co najmniej jednego punktu ładowania, oraz kanałów na przewody i kable elektryczne, aby umożliwić zainstalowanie punktów ładowania na co najmniej 1 na 5 stanowisk postojowych, jeżeli parking:

1) znajduje się wewnątrz budynku, lub

2) przylega do budynku, lub

3) jest powiązany z budynkiem pod względem własności lub użytkowania.

2. Budynki mieszkalne, z którymi związanych jest więcej niż 10 stanowisk postojowych, projektuje się i buduje zapewniając zainstalowanie kanałów na przewody i kable elektryczne na wszystkich stanowiskach postojowych tak, aby umożliwić zainstalowanie punktów ładowania na każdym stanowisku postojowym, jeżeli parking:

1) znajduje się wewnątrz budynku, lub

2) przylega do budynku, lub

3) jest powiązany z budynkiem pod względem własności lub użytkowania.

3. Wymagania, o których mowa w ust. 1 i 2, mają również zastosowanie w przypadku budynków poddawanych przebudowie albo remontowi, w ramach których koszt wykonywanych prac związanych z przegrodami zewnętrznymi lub systemami technicznymi budynku wynosi więcej niż 25% wartości budynku, nie wliczając wartości gruntu, na którym usytuowany jest budynek i parking, oraz gdy koszty instalacji punktów ładowania i infrastruktury kanałowej nie przekraczają 7 % całkowitego kosztu przebudowy albo remontu, jeżeli parking:

1) znajduje się wewnątrz budynku, a przebudowa albo remont obejmuje parking lub infrastrukturę elektryczną budynku, lub

2) przylega do budynku lub jest powiązany z budynkiem pod względem własności lub użytkowania, a przebudowa albo remont obejmuje parking lub infrastrukturę elektryczną parkingu.

4. W przypadku budynków, o których mowa w ust. 1-3, będących zabytkiem, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wpisanych do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków, instalacja punktu ładowania oraz kanałów na przewody i kable elektryczne wymaga uzyskania wydanej w formie decyzji administracyjnej zgody wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego dla lokalizacji tego zabytku.

5. W przypadku budynków będących własnością małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), przepisów ust. 1 i 3, w odniesieniu do budynków niemieszkalnych, nie stosuje się.";

7) w art. 16:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) każdorazowo w przypadku naprawy lub modernizacji takiej stacji lub infrastruktury, w tym polegającej na zwiększeniu liczby punktów ładowania, lub zmiany miejsca zainstalowania punktu ładowania w tej stacji lub infrastrukturze, z wyłączeniem prac polegających wyłącznie na wymianie części lub podzespołów urządzenia na części lub podzespoły o takich samych parametrach i charakterystykach lub spełniające wymagania producenta.”;

b) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W celu ponownego rozpoczęcia eksploatacji punktu ładowania zainstalowanego na stacji ładowania lub stacji ładowania, lub punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego ust. 2 pkt 1 stosuje się.";

8) w art. 18 w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W celu ponownego rozpoczęcia eksploatacji punktów zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu ust. 2 stosuje się.";

9) w art. 19:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:";

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wysokość opłaty, o której mowa wart. 18 ust. 5 i art. 18a ust. 3”;

10) w art. 21 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) buduje stację gazu ziemnego zgodnie z programem, o którym mowa w art. 20, w tym punkty tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub punkty tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG);";

11) art. 26 i 27 otrzymują brzmienie:

„Art. 26. 1. Przed przystąpieniem do budowy stacji gazu ziemnego operator systemu dystrybucyjnego gazowego może wystąpić z wnioskiem do UDT, a w przypadku stacji gazu ziemnego zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej do TDT, o opinię w zakresie zgodności dokumentacji technicznej projektowanej stacji z wymaganiami technicznymi określonymi w art. 25 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1.

2. Prezes UDT albo dyrektor TDT wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Wydanie opinii, o której mowa w ust. 1, podlega opłacie, która stanowi przychód odpowiednio UDT albo TDT.

Art. 27. 1. Stacje gazu ziemnego, w zakresie ich bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji, podlegają badaniom technicznym przeprowadzanym przez UDT albo, w przypadku gdy są zainstalowane na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, przez TDT.

2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się przed oddaniem do eksploatacji stacji gazu ziemnego oraz każdorazowo w przypadku naprawy lub modernizacji takiej stacji, z wyłączeniem naprawy wynikającej z instrukcji eksploatacji opracowanej przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

3. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się na wniosek operatora stacji gazu ziemnego.

4. Prezes UDT albo Dyrektor TDT wydaje decyzję o wstrzymaniu eksploatacji stacji gazu ziemnego w przypadku stwierdzenia, na podstawie wyników badań, o których mowa w ust. 1, niespełnienia przez stację gazu ziemnego wymagań określonych w art. 25 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1. W celu ponownego rozpoczęcia eksploatacji stacji gazu ziemnego ust. 2 stosuje się.

5. Za przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, pobierane są opłaty, które stanowią przychód odpowiednio UDT albo TDT.”;

12) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badanie punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się:

1) przed oddaniem tego punktu do eksploatacji;
2) każdorazowo w przypadku naprawy lub modernizacji tego punktu, z wyłączeniem naprawy wynikającej z instrukcji eksploatacji opracowanej przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela;
3) okresowo – co najmniej raz w roku;
4) każdorazowo, w przypadku powzięcia informacji o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu tego punktu lub wypadku związanym z jego eksploatacją przekazanych zgodnie z ust. 3a.”;

13) po art. 28a dodaje się art. 28b - 28d w brzmieniu:

„Art. 28b. 1. Lokalizację punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) poddaje się ocenie ryzyka.

2. Oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, nie przeprowadza się dla punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) znajdujących się na terenie zakładów zwiększonego oraz dużego ryzyka.

3. Ocenę ryzyka przeprowadza podmiot powołany do zarządzania portem lub przystanią, właściwy ze względu na lokalizację punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), a w przypadku jego braku operator nabrzeża, na terenie którego zlokalizowany jest punkt bunkrowania.

4. Ocenę ryzyka przeprowadza się przed dokonaniem po raz pierwszy bunkrowania statku w danym punkcie bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG).

5. Operator punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) udziela podmiotowi odpowiedzialnemu za sporządzenie oceny ryzyka informacji niezbędnych do jej sporządzenia.

6. Ocena ryzyka podlega uzgodnieniu z dyrektorem urzędu morskiego albo dyrektorem urzędu żeglugi śródlądowej właściwym dla lokalizacji punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwego miejscowo komendanta powiatowego albo miejskiego Państwowej Straży Pożarnej.

7. Podmiot odpowiedzialny za sporządzenie oceny ryzyka udostępnia ocenę ryzyka operatorowi punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), w celu uwzględnienia jej wyników przy opracowaniu planu bunkrowania.

Art. 28c. 1. Operator punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) sporządza plan bunkrowania.

2. Plan bunkrowania podlega uzgodnieniu z właściwym terytorialnie dyrektorem urzędu morskiego albo dyrektorem urzędu żeglugi śródlądowej, po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwego miejscowo komendanta powiatowego albo miejskiego Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 28d. 1. Osoby zaangażowane w bunkrowanie posiadają niezbędne w tym zakresie kompetencje, potwierdzone udokumentowanym uczestnictwem w szkoleniach.

2. Za przeszkolenie osób, o których mowa w ust. 1, oraz za wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za koordynację bunkrowania, w tym za współpracę z osobami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo bunkrowania ze strony bunkrowanej jednostki pływającej odpowiada operator punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG).

3. Osoba odpowiedzialna, wyznaczona zgodnie z ust. 2 spośród osób, o których mowa w ust. 1, odpowiada za koordynację działań awaryjnych, do czasu ewentualnego przejęcia koordynacji przez wyspecjalizowane służby.”;

14) w art. 29:

a) ust. 1 w pkt 2 i w części wspólnej po wyrazach „przez UDT" dodaje się wyrazy „albo TDT",

b) w ust. 2:

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zakres przeszkolenia, o którym mowa w art. 28d ust. 2,",

- w pkt 3 po wyrazach „w art. 28 ust. 5" dodaje się wyrazy „i w art. 28a ust. 3";

15) po art. 29 dodaje się art. 29a-29g w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Eksploatację stacji wodoru prowadzi się zgodnie z jej przeznaczeniem oraz gdy jej stan techniczny zapewnia bezpieczne korzystanie z tej stacji.

2. Stacje wodoru posiadają dokumenty określające ich właściwości konstrukcyjne, techniczne i eksploatacyjne.

3. Stacje wodoru są budowane, eksploatowane, naprawiane i modernizowane w sposób zgodny z wymaganiami technicznymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 29d, zapewniającymi:

1) bezpieczeństwo użytkowników;

2) bezpieczeństwo pożarowe;

3) dostęp dla osób niepełnosprawnych;

4) właściwy stan techniczny wykorzystywanej infrastruktury.

Art. 29b. 1. Przed przystąpieniem do budowy stacji wodoru można wystąpić z wnioskiem do Prezesa UDT, a w przypadku stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej do Dyrektora TDT, o opinię w zakresie zgodności dokumentacji technicznej projektowanej stacji wodoru z wymaganiami technicznymi określonymi w art. 29a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 29d.

2. Prezes UDT albo Dyrektor TDT wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Wydanie opinii, o której mowa w ust. 1, podlega opłacie, która stanowi przychód odpowiednio UDT albo TDT.

Art. 29c. 1. Stacje wodoru, w zakresie ich bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji, podlegają badaniom technicznym przeprowadzanym przez UDT albo, w przypadku gdy są zainstalowane na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, przez TDT.

2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się:

1) przed oddaniem do eksploatacji stacji wodoru;

2) każdorazowo w przypadku naprawy lub modernizacji takiej stacji, z wyłączeniem naprawy wynikającej z instrukcji eksploatacji opracowanej przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

3. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się na wniosek operatora stacji wodoru.

4. Prezes UDT albo Dyrektor TDT wydaje decyzję o wstrzymaniu eksploatacji stacji wodoru w przypadku stwierdzenia, na podstawie wyników badań, o których mowa w ust. 1, niespełnienia przez stację wodoru wymagań określonych w art. 29a lub w przepisach wydanych na podstawie art. 29d. W celu ponownego rozpoczęcia eksploatacji stacji wodoru ust. 2 pkt 1 stosuje się.

5. Za przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, pobierane są opłaty, które stanowią przychód odpowiednio UDT albo TDT.

6. Maksymalna wysokość opłaty za przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, wynosi, w przypadku, o którym mowa w ust. 2:

1) pkt 1 - 2 000 zł;

2) pkt 2 - 2 000 zł.

Art. 29d. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania techniczne dotyczące bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji stacji wodoru,
2) rodzaje badań technicznych stacji wodoru przeprowadzanych przez UDT i TDT oraz sposób i terminy ich przeprowadzania,
3) dokumenty dołączane do wniosku o przeprowadzenie badań,
4) wysokość opłat, o których mowa w art. 29b ust. 3 i art. 29c ust. 5

– kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania i korzystania z tych stacji, standaryzacji rozwiązań technicznych oraz biorąc pod uwagę zakres badania przeprowadzanego odpowiednio przez UDT albo TDT oraz rodzaj przedmiotu tego badania.

Art. 29e. Operator stacji wodoru:

1) odpowiada za stan techniczny i bezpieczną eksploatację stacji wodoru;
2) zapewnia przeprowadzenie badań technicznych stacji wodoru, o których mowa w art. 29c;
3) może świadczyć usługę tankowania wodoru.

Art. 29f. 1. Prezes UDT przeprowadza kontrolę stacji ładowania, lub punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, lub stacji gazu ziemnego, lub stacji wodoru, z wyłączeniem stacji gazu ziemnego i stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych oraz na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, w przypadku powzięcia informacji o:

1) nieprawidłowościach w ich funkcjonowaniu, w szczególności o podejrzeniu zagrożenia dla bezpieczeństwa ich użytkowników lub o wypadku związanym z ich eksploatacją,
2) eksploatacji stacji ładowania, lub punktu ładowania wodoru stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, lub stacji gazu ziemnego, lub stacji wodoru bez przeprowadzenia badań, o których mowa odpowiednio w art. 16 ust. 1, lub art. 27 ust. 1, lub art. 29c ust. 1, lub pomimo wydania decyzji o wstrzymaniu eksploatacji, o której mowa odpowiednio w art. 16 ust. 4, art. 27 ust. 4 oraz art. 29c ust. 4.

2. Prezes UDT przeprowadza kontrolę stacji ładowania, lub stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru w przypadku powzięcia informacji o niespełnieniu obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 5.

3. Dyrektor TDT przeprowadza kontrolę stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, lub punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu, lub punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) w przypadku powzięcia informacji o:

1) nieprawidłowościach w ich funkcjonowaniu, w szczególności o podejrzeniu zagrożenia dla bezpieczeństwa ich użytkowników lub o wypadku związanym z ich eksploatacją,
2) eksploatacji stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, lub punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu, lub punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) bez przeprowadzenia badań, o których mowa odpowiednio w art. 27 ust. 1, art. 29c ust. 1, art. 18 ust. 1 lub art. 28 ust. 1, lub pomimo wydania decyzji o wstrzymaniu eksploatacji, o której mowa odpowiednio w art. 27 ust. 4, art. 29c ust. 4, art. 18 ust. 4 lub art. 28 ust. 4.

4. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1 i 3, odpowiednio Prezes UDT albo Dyrektor TDT, kontroluje spełnianie przez stację ładowania, lub punkt ładowania stanowiący element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, lub stację gazu ziemnego, lub stację wodoru całokształtu, lub punkt zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu, lub punkt bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 17, art. 29 ust. 1, art. 29d, art. 19 lub art. 29 ust. 2, lub wybranych wymagań, w zależności od zakresu informacji, o której mowa w ust. 1 lub w ust. 2.

5. Ustalenia stanu faktycznego dokonuje się, w szczególności, na podstawie wyników badań technicznych, oględzin, zgromadzonej dokumentacji, w tym fotograficznej, pisemnych wyjaśnień i oświadczeń.

6. Ustalenia z kontroli dokumentuje się w protokole z kontroli.

7. Prezes UDT w wyniku kontroli, wydaje decyzję o wstrzymaniu eksploatacji:

1) stacji ładowania lub punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego - w przypadku stwierdzenia, że nie spełniają one wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17;
2) stacji gazu ziemnego - w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1;
3) stacji wodoru - w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 29d.

8. Dyrektor TDT, w wyniku kontroli, wydaje decyzję o wstrzymaniu eksploatacji:

1) stacji gazu ziemnego zainstalowanej na obszarze kolejowym, bocznicy kolejowej, na terenie portu i przystani morskiej oraz żeglugi śródlądowej - w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1;
2) stacji wodoru zainstalowanej na obszarze kolejowym, bocznicy kolejowej, na terenie portu i przystani morskiej oraz żeglugi śródlądowej - w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 29d;
3) punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu - w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 19;
4) punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) - w przypadku stwierdzenia, że nie spełnia wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 2.

9. W celu ponownego rozpoczęcia eksploatacji stacji ładowania lub punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, stacji gazu ziemnego, lub stacji wodoru, lub punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu, lub punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 7 albo w ust. 8, przepisy art. 16 ust. 2 pkt 1, art. 27 ust. 2, art. 29c ust. 2 pkt 1, art. 18 ust. 2 lub art. 28 ust. 2 stosuje się.

10. Podstawę wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej może stanowić protokół z kontroli stwierdzający

wystąpienie nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1 - 3 lub niespełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 5.

Art. 29g. Do kontroli stacji ładowania, lub punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, lub stacji gazu ziemnego, lub stacji wodoru, lub punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu, lub punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.";

16) w art. 30 po wyrazach „art. 18 ust. 5," dodaje się wyrazy „art. 18a ust. 3" oraz po wyrazach „art. 27 ust. 5" literę „i" zastępuje się przecinkiem i po wyrazach „art. 28 ust. 5," dodaje się wyrazy „art. 28a ust. 3, art. 29b ust. 3 i art. 29c ust. 5,";

17) w art. 31 w ust. 1 i 2 po wyrazach „art. 27 ust. 4" literę „i" zastępuje się przecinkiem i po wyrazach „art. 28 ust. 4," dodaje się wyrazy „art. 29c ust. 4 i 29f ust. 7 i 8,";

18) w art. 32 w ust. 3 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1333)";

19) w art. 33:

a) uchyla się ust. 3 i 4,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot zarządzający portem należącym do sieci bazowej TEN-T publikuje plan, o którym mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej.";

20) w art. 34 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:

„6) innych podmiotów, o ile używają pojazdów do swoich ustawowych obowiązków związanych z ochroną ludności, bezpieczeństwem pożarowym oraz utrzymaniem porządku publicznego.”;

21) w art. 35:

a) w ust. 1 po wyrazach „we flocie użytkowanych pojazdów” dodaje się wyraz „samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym” oraz po wyrazach „liczby użytkowanych pojazdów” dodaje się wyraz „samochodowych w rozumieniu tej ustawy.”,

b) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zleca wykonywanie zadań publicznych, o których mowa w pkt 1, z wyłączeniem publicznego transportu zbiorowego, podmiotowi, którego co najmniej 30% floty pojazdów samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym

użytkowanych przy wykonywaniu tego zadania stanowią pojazdy elektryczne lub pojazdy napędzane gazem ziemnym, lub",

- dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) powierza, w drodze odrębnej uchwały organu stanowiącego, realizację zadań publicznych spółce prawa handlowego, w stosunku do której jednostka samorządu terytorialnego zobowiązuje się do zapłaty rekompensaty z budżetu tej jednostki samorządu terytorialnego z tytułu realizacji tego zadania, z wyłączeniem publicznego transportu zbiorowego, o ile co najmniej 30% pojazdów samochodowych używanych przez tę spółkę, przy wykonywaniu tego zadania, stanowią pojazdy elektryczne lub pojazdy napędzane gazem ziemnym.",

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do zlecania wykonania zadania publicznego, do którego nie stosuje się ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych.";

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się również do wykonywania lub zlecania zadań publicznych dotyczących letniego i zimowego utrzymania dróg polegającego na mechanicznej metodzie oczyszczania jezdni ulic, w szczególności zamiataniu i zmywaniu oraz zapobieganiu i zwalczaniu śliskości zimowej, w szczególności gołoledzi i usuwaniu śniegu.";

22) art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka samorządu terytorialnego, z wyłączeniem gmin i powiatów, których liczba mieszkańców nie przekracza 50 000, świadczy usługę lub zleca świadczenie usługi komunikacji miejskiej w rozumieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1944 i 2400) podmiotom, które łącznie zapewnią udział autobusów zeroemisyjnych oraz autobusów napędzanych biometanem we flocie użytkowanych pojazdów na obszarze tej jednostki samorządu terytorialnego wynoszący co najmniej 30%.";

23) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. Udział pojazdów, o których mowa w art. 34 - 36 oraz 68 i 68a, oblicza się stosując zasadę, zgodnie z którą wskaźnik poniżej 0,5 zaokrągla się w dół, a wskaźnik 0,5 i powyżej w górę.";

24) w art. 37:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a:

„1a. Analizy, o której mowa w ust. 1, nie sporządza jednostka samorządu terytorialnego, która osiągnęła udział autobusów zeroemisyjnych we flocie użytkowanych pojazdów, przewidziany w art. 36 i art. 68 ust. 4 na poziomie wyższym niż określony w tych przepisach dla kolejnego okresu, w którym powinna być przeprowadzona kolejna analiza.",

b) w ust. 4 skreśla się przecinek po wyrazie energii i skreśla się wyrazy „ministrowi właściwemu do spraw gospodarki",

c) dodaje się ust 6 w brzmieniu:

„6. W analizie, o której mowa w ust. 1, można uwzględnić korzyści z nowopowstających linii tramwajowych, linii metra lub zelektryfikowanej kolei miejskiej, których utworzenie skutkować będzie wycofaniem autobusów napędzanych silnikiem spalinowym na tej samej trasie.";

25) w art. 38 po wyrazach: „w użytkowanej flocie pojazdów” dodaje się wyrazy „samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,”;

26) w art. 41:

a) dodaje się ust. 2b-2d w brzmieniu:

„2b. Minister właściwy do spraw energii porównuje ceny jednostkowe oferowanych na rynku paliw przeznaczonych do napędu samochodów osobowych w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z metodyką określoną w rozporządzeniu wykonawczym komisji (UE) 2018/732 z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie wspólnej metodyki porównywania ceny jednostkowej paliw alternatywnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE (Dz. Urz. UE L 123/85 z 18.05.2018 r.).

2c. Porównanie cen, o którym mowa w ust. 2b, minister właściwy do spraw energii przygotowuje dla wybranych grup samochodów osobowych możliwych do porównania co najmniej pod względem masy i mocy.

2d. Minister właściwy do spraw energii ogłasza porównanie cen, o którym mowa w ust. 2b, do końca miesiąca następującego po kwartale, którego porównanie dotyczy, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli na stacji paliw płynnych w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, pojazdy samochodowe mogą być ładowane lub tankowane paliwami alternatywnymi, właściciel tej stacji umieszcza na tej stacji aktualne porównanie cen, o którym mowa w ust. 2b.",

c) w ust. 6:

- uchyla się pkt 3;
- w części wspólnej skreśla się wyrazy „oraz zapewnienia przejrzystości danych porównywanych cen paliw”;

27) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Operator ogólnodostępnej stacji ładowania, dostawca usługi ładowania, operator stacji gazu ziemnego oraz operator stacji wodoru składa do Prezesa UDT wniosek o:

1) nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego, zwanego dalej: „numerem EIPA";
2) uznanie kodu nadanego temu podmiotowi w innym państwie Unii Europejskiej z którym Rzeczpospolita Polska nawiązała współpracę w zakresie wzajemnego uznawania kodów, zwanego dalej: „kodem", za równorzędny numerowi EIPA, pod warunkiem, że taki kod identyfikacyjny odpowiada strukturą numerowi EIPA.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się przed rozpoczęciem działalności polegającej na pełnieniu funkcji operatora ogólnodostępnej stacji ładowania, dostawcy usługi ładowania, operatora stacji gazu ziemnego lub operatora stacji wodoru za pośrednictwem Ewidencji Infrastruktury Paliw Alternatywnych, zwanej dalej „rejestrem".

3. Za nadanie numeru EIPA, uznanie kodu oraz utrzymanie ich w systemie teleinformatycznym, Prezes UDT pobiera opłatę miesięczną, której maksymalna wysokość wynosi:

1) iloczyn 25 zł i liczby ogólnodostępnych stacji ładowania, stacji gazu ziemnego albo stacji wodoru – dla operatorów tych stacji;
2) 50 zł - dla dostawcy usługi ładowania.

4. Podmiot posiadający numer EIPA lub uznany kod wskazuje go we wniosku o przeprowadzenie badań technicznych, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub art. 27 ust. 1 lub art. 29c ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku na kolejny rok kalendarzowy wysokość opłaty za nadanie numeru EIPA, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz termin jej wnoszenia, uwzględniając konieczność ustalenia wysokości, która nie będzie negatywnie wpływać na rozwój sieci stacji ładowania oraz kosztów prowadzenia i utrzymania rejestru.";

28) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestr jest rejestrem publicznym prowadzonym dla zapewnienia użytkownikom pojazdów elektrycznych, pojazdów napędzanych gazem ziemnym i pojazdów napędzanych wodorem informacji ułatwiających korzystanie z tych pojazdów.”,

b) w ust. 3:

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) współrzędnych stacji wodoru zgodnie z państwowym systemem odniesień przestrzennych w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych;”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) aktualnych cenach paliw alternatywnych w miejscach wskazanych w pkt 1 - 2a oraz metodzie płatności;”,

c) w ust. 4 w pkt 1:

- w lit. a po wyrazie „(LNG) dodaje się przecinek i wyrazy „punktu tankowania wodoru",

- w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) nadawanie numerów EIPA oraz uznanie kodu podmiotom, o którym mowa w art. 41a ust. 1;”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Interaktywna mapa, o której mowa w ust. 4 pkt 2:

1) zawiera informacje dotyczące wyłącznie ogólnodostępnych stacji ładowania, stacji gazu ziemnego oraz stacji wodoru, na których przeprowadzone zostały badania techniczne, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub art. 27 ust. 1 lub art. 29c ust. 1;

2) identyfikuje ogólnodostępne stacje ładowania, stacje gazu ziemnego oraz stacje wodoru, dla których została wydana decyzja o wstrzymaniu

eksploatacji, o której mowa w art. 16 ust. 4, art. 27 ust. 4, art. 29c ust. 4 i art. 29f ust. 7 i 8.",

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator ogólnodostępnej stacji ładowania, operator stacji gazu ziemnego lub operator stacji wodoru są obowiązani do dokonania zgłoszenia do rejestru, przy użyciu formularza elektronicznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a:

1) następujących danych:

a) firmy operatora ogólnodostępnej stacji ładowania, operatora stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru, adresu jego siedziby oraz danych teleadresowych,

b) rodzaju infrastruktury obsługiwanej przez operatora,

c) współrzędnych stacji gazu ziemnego, ogólnodostępnej stacji ładowania lub stacji wodoru, o których mowa w ust. 3 pkt 1 - 2a oraz strefy czasowej, w jakiej znajduje się dana stacja

– najpóźniej w dniu złożenia wniosku o przeprowadzenie badania technicznego, o którym mowa w art. 16 ust. 1, art. 27 ust. 1 lub w art. 29c ust. 1 poprzedzającego oddanie do eksploatacji ogólnodostępnej stacji ładowania, stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru oraz każdorazowo w przypadku zmiany tych danych;

2) zakończenia świadczenia na danej stacji usługi ładowania, tankowania gazu ziemnego lub tankowania wodoru celem usunięcia danego podmiotu z rejestru - najpóźniej w dniu zakończenia świadczenia tej usługi.",

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Zgłoszenia do rejestru może dokonać jedynie podmiot posiadający numer EIPA lub uznany kod.

5b. Dyrektor TDT przekazuje Prezesowi UDT informację o dopuszczeniu do eksploatacji stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru oraz o wstrzymaniu eksploatacji takiej stacji niezwłocznie po wydaniu tych decyzji.”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Operator stacji gazu ziemnego oraz operator stacji wodoru przekazuje informacje o aktualnych cenach gazu ziemnego lub wodoru, za pomocą usługi sieciowej, o której mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, w ciągu godziny od zmiany tej ceny.",

h) w ust. 9 skreśla się wyrazy „zdefiniowana językiem opisu usług sieciowych WSDL,",

i) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 2, umożliwia udostępnianie zgromadzonych w nim informacji, o których mowa w ust. 3, dotyczących ogólnodostępnych stacji ładowania, stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru przedstawionych na mapie, o której mowa w ust. 4 pkt 2, każdemu podmiotowi zainteresowanemu ich przetwarzaniem w celu udostępnienia na mapie.

11. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, kierując się koniecznością ujednolicenia formy i sposobu przekazywania informacji zawartych w zgłoszeniu oraz koniecznością usprawnienia sposobu ich przekazywania.";

29) w art. 45:

a) w ust. 1:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie zapewnia przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub art. 27 ust. 1 lub art. 29c ust. 1, lub eksploatuje ogólnodostępne stacje ładowania, punkty ładowania stanowiące element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, stacje gazu ziemnego lub stacje wodoru pomimo wydania decyzji o wstrzymaniu eksploatacji, o której mowa w art. 16 ust. 4, art. 27 ust. 4, art. 29c ust. 4 lub art. 29f ust. 7 lub 8 ust. 1 i 2;",

- dodaje się punkt 4a w następującym brzmieniu:

„4a) nie zapewnia przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 18 ust. 1 lub art. 28 ust. 1 lub eksploatuje ogólnodostępne punkty zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu lub punkty bunkrowania LNG pomimo wydania decyzji o wstrzymaniu eksploatacji, o której mowa w art. 18 ust. 4 lub art. 28 ust. 4 lub art. 29f ust. 8 pkt 3 lub 4;",

- uchyla się pkt 5 i pkt 12,

- w pkt 10 wyrazy „ust. 1 – 4" zastępuje się wyrazami „ust. 1 – 2a, 3 i 4",

b) w ust. 2:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pkt 4 wynosi:

a) 20 000 zł - w przypadku niezapewnienia przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub eksploatacji ogólnodostępnej stacji ładowania lub punktu ładowania zainstalowanego na stacji ładowania lub stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego pomimo wydania decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 4,

b) 50 000 zł - w przypadku niezapewnienia przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 27 ust. 1 lub w art. 29c ust. 1,

c) 100 000 zł - w przypadku eksploatacji ogólnodostępnej stacji ładowania lub punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego lub stacji wodoru, lub stacji gazu ziemnego pomimo wydania decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 4 lub art. 29c ust. 4 lub art. 29f ust. 7 lub ust. 8 pkt 1 i 2

- za każdą stację ładowania, punkt ładowania stanowiący element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, stację gazu ziemnego albo stację wodoru;",

- po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) pkt 4a wynosi od 20000 zł do 100 000 zł;

4b) pkt 6 wynosi od 1 000 zł do 100 000 zł;",

- w pkt 5 skreśla się wyrazy „i 12",

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) pkt 11 wynosi 2000 zł;";

30) w art. 46:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pkt 1-3, 7 i 8 - wymierza Prezes URE;",

- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) pkt 4, z wyłączeniem postepowań dotyczących stacji gazu ziemnego i stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, i pkt 11 - wymierza Prezes UDT;

3) pkt 4, w zakresie stacji gazu ziemnego i stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i

przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, pkt 4a i pkt 6 - wymierza Dyrektor TDT;",

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „i 12",

c) w ust. 5 wyrazy „pkt 4, 5 i 11" zastępuje się wyrazami „pkt 4 i 11",

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dyrektor TDT wymierza karę, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 4, w zakresie stacji gazu ziemnego i stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, pkt 4a i pkt 6, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw transportu.";

31) uchyla się art. 64 - 66;

32) w art. 68:

a) w ust. 2 po wyrazach „we flocie użytkowanych pojazdów" dodaje się wyraz „samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym",

b) ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostka samorządu terytorialnego, o której mowa w art. 35 ust. 2, od dnia 1 stycznia 2022 r., wykonuje, zleca lub powierza wykonywanie zadań publicznych, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1, podmiotom, których łączny udział pojazdów elektrycznych lub pojazdów napędzanych gazem ziemnym we flocie pojazdów samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym używanych przy wykonywaniu tego zadania wynosi co najmniej 10%. Przepisu nie stosuje się do zlecania wykonania zadania publicznego, do którego nie stosuje się ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych oraz do wykonywania lub zlecania zadań publicznych dotyczących letniego i zimowego utrzymania dróg polegającego na mechanicznej metodzie oczyszczania jezdni ulic, w szczególności zamiataniu i zmywaniu oraz zapobieganiu i zwalczaniu śliskości zimowej, w szczególności gołoledzi i usuwaniu śniegu.";

c) w ust. 4 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4. Jednostka samorządu terytorialnego, o której mowa w art. 36 ust. 1, zapewnia udział autobusów zeroemisyjnych oraz autobusów napędzanych biometanem w użytkowanej flocie pojazdów co najmniej:";

33) po art. 68 dodaje się art. 68a-68g w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Zamawiający zapewnia, aby:

1) udział pojazdów kategorii M1, M2 i N1, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE, zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/858", elektrycznych lub napędzanych wodorem, w całkowitej liczbie pojazdów tych kategorii objętych zamówieniami, o których mowa w art. 68b, wynosił co najmniej 22% z tym, że w okresie od dnia 2 sierpnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. do tego udziału, wlicza się pojazdy hybrydowe lub napędzane gazem ziemnym o maksymalnej emisji 50 g CO2/km i emisji zanieczyszczeń w rzeczywistych warunkach jazdy poniżej 80% dopuszczalnych wartości emisji;

2) udział pojazdów kategorii N2 i N3, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/858, napędzanych paliwami alternatywnymi w całkowitej liczbie pojazdów tych kategorii objętych zamówieniami, o których mowa w art. 68b, wynosił:

   - od dnia 2 sierpnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. - co najmniej 7%,
   - od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. - co najmniej 9%;

3) udział autobusów, zaliczanych do kategorii M3, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/858, klasy I i klasy A, o których mowa w art. 3 pkt 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych (Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009 r., str. 1, z późn. zm.[4)]),

---

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 108 z 28.04.2011 r., str. 13; Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011 r., str. 27; Dz. Urz. UE L 160 z 21.06.2012 r., str. 8; Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2015 r., str. 3, Dz. Urz. UE L 308 z 25.11.2015 r. , str. 11, Dz. Urz. UE L 165 z 23.06.2016 r., str. 1 oraz w Dz. Urz. UE L 95 z 04.04.2019 r., str. 1.

wykorzystujących do napędu paliwa alternatywne, w całkowitej liczbie autobusów objętych zamówieniami, o których mowa w art. 68b, z zastrzeżeniem, że połowa tego udziału ma być osiągnięta przez autobusy zeroemisyjne, wynosił co najmniej:

- od dnia 2 sierpnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. - co najmniej 32%,
- od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2030 r - co najmniej 46%.

2. Minimalne udziały pojazdów w całkowitej liczbie pojazdów objętych zamówieniami, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „minimalnymi udziałami", dotyczą łącznie wszystkich zamówień wymienionych w ust. 1, udzielonych przez zamawiającego w okresach: od 2 sierpnia 2021 r. do 31 grudnia 2025 r. oraz od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2030 r.

3. Dopuszcza się realizację zamówień wspólnych, o których mowa w art. 38 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych, pod warunkiem, że zachowane zostaną łącznie minimalne poziomy docelowe przypisane dla poszczególnych okresów, o których mowa w ust. 2, przez uczestników tego zamówienia.

Art. 68b. Przepisy art. 68a stosuje się do zamówień:

1) udzielanych na podstawie umowy sprzedaży, leasingu, najmu lub dzierżawy z opcją zakupu pojazdu samochodowego udzielaną przez zamawiającego o wartości równej lub przekraczającej progi unijne, jeżeli do udzielenia tych zamówień mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r.- Prawo zamówień publicznych;
2) których przedmiotem są usługi w zakresie drogowego publicznego transportu zbiorowego o wartości przekraczającej wartość progową określoną w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 3.12.2007 r., str. 1 i Dz. Urz. UE L 240 z 16.9.2015 r., str. 65);
3) których przedmiotem są usługi oznaczone następującymi kodami Wspólnego Słownika Zamówień (CPV), o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r.

w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (CPV) (Dz. Urz. UE L 340 z 16.12.2002 r., str. 1, z późn. zm.[5)]):

a) w zakresie publicznego transportu drogowego, o kodzie CPV 60112000-6,

b) w zakresie specjalistycznego transportu drogowego osób, o kodzie CPV 60130000-8,

c) nieregularnego transportu osób, o kodzie CPV 60140000-1,

d) wywozu odpadów, o kodzie CPV 90511000-2,

e) drogowego transportu przesyłek pocztowych, o kodzie CPV 60160000-7,

f) w zakresie transportu paczek, o kodzie CPV 60161000-4,

g) doręczania przesyłek pocztowych, o kodzie CPV 64121100-1,

h) doręczania paczek, o kodzie CPV 64121200-2

- o wartości równej lub przekraczającej progi unijne, jeżeli do udzielenia tych zamówień mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia z dnia 11 września 2019 r.- Prawo zamówień publicznych.

Art. 68c. Do minimalnych udziałów pojazdów niskoemisyjnych w całkowitej liczbie pojazdów objętych zamówieniami, można zaliczyć pojazdy, które w wyniku modernizacji uzyskały wymagane tym przepisem cechy, potwierdzone badaniem technicznym przed dopuszczeniem do ruchu.

Art. 68d. 1.W przypadku zamówień, o których mowa w art. 68b pkt 1, na potrzeby oceny zgodności z minimalnymi udziałami pojazdów niskoemisyjnych w całkowitej liczbie pojazdów objętych zamówieniami uwzględnia się liczbę pojazdów samochodowych nabytych, wziętych w leasing, wynajętych lub dzierżawionych z opcją zakupu na podstawie każdej umowy.

2. W przypadku zamówień, o których mowa w art. 68b pkt 2 i 3, na potrzeby oceny zgodności z minimalnymi udziałami uwzględnia się liczbę pojazdów samochodowych, które mają być wykorzystywane do świadczenia usług objętych każdą umową.

Art. 68e. Zamawiający, do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu informację za poprzedni rok o liczbie i kategoriach pojazdów objętych zamówieniami, o których mowa w art. 68b, w tym o pojazdach

---

[5)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 17.12.2003 r., str. 1; Dz. Urz. UE L 74 z 15.03.2008 r., str. 1 oraz z Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009 r., str. 14.

elektrycznych, napędzanych wodorem oraz napędzanych innymi paliwami alternatywnymi.

Art. 68f. 1. Minister właściwy do spraw transportu:

1) monitoruje poziom osiągnięcia minimalnych udziałów pojazdów niskoemisyjnych w całkowitej liczbie pojazdów objętych zamówieniami, w szczególności na podstawie danych dostarczonych przez Komisję Europejską w ramach bazy danych Tenders Electronic Daily;
2) dokonuje corocznie oceny poziomu osiągnięcia minimalnych udziałów pojazdów niskoemisyjnych w całkowitej liczbie pojazdów objętych zamówieniami ;
3) na podstawie oceny, o której mowa w pkt 2, sporządza, co 3 lata, sprawozdanie;
4) przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w pkt 3, w terminie do dnia 18 kwietnia każdego trzeciego roku objętego sprawozdaniem.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawiera w szczególności informacje o:

1) działaniach podjętych w celu zwiększenia udziału zamówień na pojazdy, o których mowa w art. 68a;
2) działaniach planowanych do podjęcia w celu zwiększenia wielkości udziału pojazdów niskoemisyjnych w ogólnej liczbie udzielanych zamówień;
3) liczbie i kategoriach pojazdów objętych zamówieniami, o których mowa w art. 68b, według kategorii kodów Wspólnego Słownika Zamówień.

Art. 68g. 1. Przepisu art. 68a nie stosuje się do pojazdów:

1) o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a - d oraz w art. 2 ust. 3 lit. a - c rozporządzenia 2018/858 oraz w pkt 5.2–5.5 i pkt 5.7 części A załącznika I do tego rozporządzenia;
2) kategorii M3, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/858, innych niż pojazdy klasy I i klasy A, o których mowa w art. 3 pkt 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych.";

34) w art. 76 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowy zawarte przez jednostki samorządu terytorialnego na wykonywanie zadań publicznych, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1, z wyłączeniem publicznego transportu zbiorowego, wygasają z dniem 31 grudnia 2022 r., jeżeli nie zapewniają wykorzystania pojazdów elektrycznych lub pojazdów napędzanych gazem ziemnym na poziomie określonym w art. 68 ust. 3, chyba że po dniu 1 stycznia 2022 r. poziom określony w tym przepisie został w tych umowach zapewniony".

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128) w art. 23 w ust. 1 w pkt 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) w pkt 4:

- w lit. a po przecinku dodaje się wyrazy „oraz w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem napędzanym wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy, ",
- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) 150 000 - zł w przypadku jeśli emisja CO2 silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym wynosi mniej niż 50 g na kilometr;",

- dodaje się lit c w brzmieniu:

„c) 100 000 zł - w przypadku jeśli emisja CO2 silnika spalinowego samochodu, określona na podstawie danych zawartych centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym jest równa lub wyższa niż 50 g na kilometr”,

b) pkt 47a otrzymuje brzmienie:

„47a) dotyczących samochodu osobowego opłat wynikających z umowy leasingu, o której mowa w art. 23a pkt.1, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, z wyjątkiem opłat z tytułu składek na ubezpieczenie samochodu osobowego, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota, o której mowa w pkt 4 odpowiednio w lit. b lub lit. c, pozostaje do wartości samochodu osobowego będącego przedmiotem tej umowy;";

2) ust. 5e otrzymuje brzmienie:

„5e. W przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem elektrycznym w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem napędzanym wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy kwota limitu, o którym mowa w ust. 1 pkt 47a, wynosi 225 000 zł.".

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.[6)]) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) w pkt 4:

- w lit. a po przecinku dodaje się wyrazy „oraz w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem napędzanym wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy,",

- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) 150 000 zł - w przypadku jeśli emisja CO2 silnika spalinowego samochodu osobowego, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720) wynosi mniej niż 50 g na kilometr,",

- dodaje się lit c w brzmieniu:

„c) 100 000 zł - w przypadku jeśli emisja CO2 silnika spalinowego samochodu, określona na podstawie danych zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym jest równa lub wyższa niż 50 g na kilometr;”,

b) pkt 49a otrzymuje brzmienie:

„49a) dotyczących samochodu osobowego opłat wynikających z umowy leasingu, o której mowa w art. 17a ust.1, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, z wyjątkiem opłat z tytułu składek na ubezpieczenie samochodu osobowego, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota, o której mowa w pkt 4 odpowiednio lit. b lub

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 255.

lit. c pozostaje do wartości samochodu osobowego będącego przedmiotem tej umowy;";

2) ust. 5e otrzymuje brzmienie:

„5e. W przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem elektrycznym w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz w przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem napędzanym wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy kwota limitu, o którym mowa w ust. 1 pkt 49a, wynosi 225 000 zł.".

Art. 4. W ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048) w art. 22 w ust. 3 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) udzielenie zgody na instalację na nieruchomości wspólnej i używanie punktu ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 110, 1093 i ….) o mocy większej niż 11 kW.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868 i 1093) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) umowy sprzedaży tej energii zawieranej z operatorem ogólnodostępnej stacji ładowania,”;

2) w art. 7:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepis ust. 1 w zakresie przyłączenia do sieci w pierwszej kolejności stosuje się także do infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego i ogólnodostępnej stacji ładowania obejmującej wyłącznie punkty ładowania o dużej mocy w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku braku możliwości podłączenia ogólnodostępnej stacji ładowania zgodnie z ust. 1 i 1a, przedsiębiorstwo energetyczne, w terminie do 14 dni, dla grupy przyłączeniowej V i IV, oraz 60 dni, dla grupy przyłączeniowej III, powiadamia o tym pisemnie podmiot ubiegający się o przyłączenie i wskazuje

maksymalną dostępną moc przyłączeniową w miejscu wskazanym we wniosku. Jeżeli podmiot ubiegający się o przyłączenie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia:

1) wyraził zgodę na taką wielkość mocy przyłączeniowej, przedsiębiorstwo to wydaje warunki przyłączenia,
2) nie wyraził zgody na taką wielkość mocy przyłączeniowej, przedsiębiorstwo to odmawia wydania warunków przyłączenia

- przy czym, bieg terminu, o którym mowa w ust. 8g, ulega zawieszeniu do czasu otrzymania zgody od podmiotu ubiegającego się o przyłączenie.",

c) w ust. 5 po wyrazach „o przyłączenie," dodaje się wyrazy: „z uwzględnieniem ogólnodostępnych stacji ładowania oraz infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych z dnia 11 stycznia 2018 r.,";

3) w art. 8 w ust. 1 po wyrazach „odnawialnego źródła energii” usuwa się przecinek oraz dodaje wyrazy „lub infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego i ogólnodostępnej stacji ładowania obejmującej wyłącznie punkty ładowania o dużej mocy w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 11 stycznia 2018r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych,”;

4) w art. 9c w ust. 3 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) planowanie rozwoju sieci dystrybucyjnej z uwzględnieniem przedsięwzięć związanych z efektywnością energetyczną, zarządzaniem popytem na energię elektryczną lub rozwojem mocy wytwórczych, budowy ogólnodostępnych stacji ładowania oraz infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, przyłączanych do sieci dystrybucyjnej;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720) art. 148a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 1 stycznia 2026 r. dopuszcza się poruszanie się po wyznaczonych przez zarządcę drogi pasach ruchu dla autobusów pojazdów elektrycznych, o których mowa w art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz pojazdów napędzanych wodorem, o których mowa w art. 2 pkt 15 tej ustawy.".

Art. 7. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 272) wprowadza się następujące zmiany::

1) art. 37 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) wydawanie opinii, o których mowa w art. 15 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 29b ust. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 110, 1093 i …), przeprowadzanie badań, o których mowa w art. 16, art. 27 i art. 29c tej ustawy oraz przeprowadzanie kontroli, o której mowa w art. 29f tej ustawy, z wyłączeniem wydawania opinii, przeprowadzania badań i przeprowadzania kontroli stacji gazu ziemnego i stacji wodoru zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej.";

2) w art. 44 w ust. 1 pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9) przeprowadzanie badań, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz badań, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 29c tej ustawy, których przedmiotem są stacje gazu ziemnego i stacje wodoru zainstalowane na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej;

10) wydawanie opinii, o których mowa w art. 18a i art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, oraz opinii, o których mowa w art. 26 ust. 1 i art. 29b ust. 1 tej ustawy, których przedmiotem są stacje gazu ziemnego i stacje wodoru zainstalowane na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, a także przeprowadzanie kontroli, o której mowa w art. 29f tej ustawy, której przedmiotem są stacje gazu ziemnego i stacje wodoru zainstalowane na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.[7)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401c w ust. 9c:

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1378, 1565, 2127 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 802, 868 i 1047.

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) dofinansowanie zakupu nowych pojazdów lub jednostek pływających zasilanych biopaliwami ciekłymi, sprężonym gazem ziemnym (CNG) lub skroplonym gazem ziemnym (LNG), w tym pochodzącym z biometanu, lub wodorem, lub wykorzystujących do napędu energię elektryczną, lub na udzielanie dopłat, o których mowa w art. 411 ust. 1 pkt 2 lit. e, do rat lub innych opłat ustalanych w umowach, których przedmiotem jest leasing takich pojazdów lub jednostek;”,

b) uchyla się pkt 12;

2) w art. 411 po ust. 10e dodaje się ust. 10ea-10ee w brzmieniu:

„10ea. Narodowy Fundusz może udostępniać środki finansowe finansującym w rozumieniu przepisów art. 23a pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17a pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, prowadzącym działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, jednym z kodów 64.91.Z, 77.11.Z, 77.12.Z, 77.31.Z, 77.32.Z, 77.34.Z, 77.39.Z, z przeznaczeniem na udzielanie dopłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e.

10eb. Oceny spełnienia warunku w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON.

10ec. Narodowy Fundusz może zawierać umowy o udostępnienie środków finansowych, o których mowa w ust. 10ea, z finansującymi, o których mowa w ust. 10ea, wybranymi na podstawie określonych przez Narodowy Fundusz procedur, zapewniających poszanowanie zasady przejrzystości i równego traktowania tych finansujących oraz zawarcie umowy z każdym finansującym spełniającym obiektywne, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki określone w tych procedurach, w tym warunek dotyczący minimalnego okresu prowadzenia przeważającej działalności, o której mowa w ust. 10ea.

10ed. Do wyboru finansujących, o których mowa w ust. 10ea, nie mają zastosowania przepisy o zamówieniach publicznych.

10ee. Umowy, o których mowa w ust. 10ec, określają w szczególności tryb i terminy przekazywania finansującym, o których mowa w ust. 10ea, przez Narodowy

Fundusz środków finansowych, o których mowa w ust. 10ea, oraz mogą zawierać upoważnienie do wykonywania przez tych finansujących określonych praw i obowiązków w imieniu Narodowego Funduszu.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 poz. 1064, z późn. zm.[8)]) w art. 69 ust. 1 pkt 1 po wyrazach „ust. 4” dodaje się wyrazy „i 8”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2021 r. poz. 1129) uchyla się art. 244.

Art.11. Minister właściwy do spraw transportu poinformuje Komisję Europejską do dnia 2 sierpnia 2022 r. o działaniach podjętych w celu wdrożenia dyrektywy 2019/1161 oraz o swoich zamiarach w zakresie działań planowanych do podjęcia w celu zwiększenia wielkości udziału pojazdów niskoemisyjnych w ogólnej liczbie udzielanych zamówień.

Art. 12. Minister właściwy do spraw transportu po raz pierwszy przekaże Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 68f ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 18 kwietnia 2026 r.

Art. 13. Informację, o której mowa w art. 68e ustawy zmienianej w art. 1, podmioty obowiązane do jej przekazania po raz pierwszy przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu w terminie do dnia 31 stycznia 2022 r. Informacja ta obejmuje dane za okres od 2 sierpnia do 31 grudnia, według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r.

Art. 14. Przepisy art. 68b ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wszczętych po dniu 2 sierpnia 2021 r.

Art. 15. 1. Indywidualne kody identyfikacyjne nadane operatorom ogólnodostępnych stacji ładowania, dostawcom usługi ładowania oraz operatorom stacji gazu ziemnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z dniem jej wejścia w życie stają się indywidualnymi kodami identyfikacyjnymi w rozumieniu art. 41a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Operatorzy stacji wodoru, na których świadczenie usługi tankowania wodoru rozpoczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy składają wniosek o nadanie

---

[8)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1339 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 234, 784 i 914.

indywidualnego kodu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 41a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3.Operatorzy ogólnodostępnych stacji ładowania, dostawcy usługi ładowania, operatorzy stacji gazu ziemnego i operatorzy stacji wodoru posiadający kod nadany w innym państwie Unii Europejskiej z którym Rzeczpospolita Polska nawiązała współpracę w zakresie wzajemnego uznawania kodów, składają wniosek o uznanie tego kodu w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Operatorzy ogólnodostępnych stacji ładowania oraz operatorzy stacji gazu ziemnego przekazują do rejestru informację o której mowa w art. 42 ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Podmioty eksploatujące punkty bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz podmioty, które rozpoczęły ich eksploatację po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy a przed a przed dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy realizują obowiązki, o których mowa w art. 28b - 28d ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. Do budowy ogólnodostępnej stacji ładowania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, której termin budowy i przyłączenia zgodnie z programem przyłączania, o którym mowa w art. 62 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, został wyznaczony do końca drugiego kwartału 2021 r., stosuje się przepis art. 64, 65 i 67 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Nie stosuje się art. 3a i art. 3b ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 19.1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, po raz pierwszy ogłasza przetarg, o którym mowa w art. 3a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki opracowuje wytyczne dotyczące przeprowadzenia przetargu, o którym mowa w art. 3a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przeprowadza dla danej ogólnodostępnej stacji ładowania konsultacje rynkowe, o których mowa w art. 3b ustawy zmienianej w art. 1, po raz pierwszy nie później niż w terminie 5 lat od dnia otrzymania po raz pierwszy informacji, o której mowa w art. 3a ust. 3 tej ustawy.

4. W przypadku ogólnodostępnych stacji ładowania, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy operator systemu dystrybucyjnego nie wyłonił operatora takiej stacji zgodnie z art. 65 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, operator ogólnodostępnej stacji ładowania wyznaczony zgodnie z art. 65 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, pełni swoją funkcję do czasu skutecznego wyłonienia nowego operatora ogólnodostępnej stacji ładowania lub sprzedaży przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego ogólnodostępnej stacji ładowania.

Art. 20. W budynkach niemieszkalnych, z którymi związanych jest więcej niż 20 stanowisk postojowych, właściciel lub zarządca budynku, w terminie do dnia 1 stycznia 2025 r., instaluje co najmniej jeden punkt ładowania oraz kanały na przewody i kable elektryczne, aby umożliwić zainstalowanie punktów ładowania na co najmniej 1 na 5 stanowisk postojowych, jeżeli parking:

1) znajduje się wewnątrz budynku, lub
2) przylega do budynku, lub
3) jest powiązany z budynkiem pod względem własności lub użytkowania.

Art. 21. 1. Przepisów art. 12c ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się w przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę, odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, odrębny wniosek o wydanie odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę, wniosek o pozwolenie na wznowienie robót budowlanych lub wniosek o zatwierdzenie zamiennego projektu budowlanego albo projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego;
2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę;

3) została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego, odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku gdy wymagane jest sporządzenie projektu technicznego.

Art. 22. Stacje ładowania wybudowane i oddane do eksploatacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mogą nie spełniać wymogu w zakresie liczby miejsc parkowania określonego w art. 2 pkt 27 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. 1. Podmioty eksploatujące w dniu wejścia w życie ustawy stacje wodoru, w celu ich dalszej eksploatacji są obowiązane w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29d ustawy zmienianej w art. 1, dostosować je do wymagań określonych w niniejszej ustawie oraz w tych przepisach wykonawczych a także złożyć do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego albo, w przypadku gdy stacje wodoru są zainstalowane na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów lub przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, wniosek o przeprowadzenie badania zezwalającego na ich dalszą eksploatację.

2. Do podmiotów, które rozpoczęły eksploatację albo budowę stacji wodoru po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a przed dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 29d ustawy zmienianej w art. 1, w celu rozpoczęcia lub ich dalszej eksploatacji są obowiązane w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29d, dostosować się do wymagań określonych w niniejszej ustawie oraz w tych przepisach wykonawczych, a także złożyć, do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, albo, w przypadku gdy stacje wodoru są zainstalowane na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, wniosek o przeprowadzenie badania zezwalającego na rozpoczęcie lub ich dalszą eksploatację.

Art. 24. Do pojazdów wprowadzonych do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podatnika przed datą wejścia w życie przepisów ustaw zmienianych w art. 2 i 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 25. Przepisy art. 7 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do wniosków o wydanie warunków przyłączenia złożonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą albo zmienionych na podstawie art. 30 niniejszej ustawy w zakresie dodania przepisów dotyczących działań Transportowego Dozoru Technicznego, do przeprowadzania badań i kontroli stacji gazu ziemnego zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej stosuje się przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 29 ust. 1 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, a opłaty za wydanie opinii i przeprowadzenie badań stacji gazu ziemnego zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, w wysokości określonej w tych przepisach wykonawczych stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 27. Wysokość opat za nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym na rok 2022 minister właściwy do spraw energii może określić bez zachowania terminu, o którym mowa w art. 41a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy ogłasza porównanie cen, o którym mowa w art. 41 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1,na podstawie cen z pierwszego kwartału 2022 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w art. 41 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą po raz pierwszy stosuje się w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw energii porównania cen zgodnie z ust. 1.

Art. 29. Do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 35 ustawy zmienianej w art. 1, można stosować pojazdy napędzane gazem ziemnym w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, jeżeli były przedmiotem umowy sprzedaży zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 29 ust. 1 oraz art. 42 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie:

1) art. 29 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą - jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,
2) art. 42 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą - jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy

- i mogą być zmieniane w granicach określonych odpowiednio w art. 29 ust. 1 oraz w art. 42 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 31. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 36 miesięcy i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 41 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 69 ustawy zmienianej w art. 9 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 69 ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 33. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań naczelnych i centralnych organów administracji państwowej wynikających z art. 20 niniejszej ustawy wynosi w roku:

1) 2021 r. – 8 877 250 zł;
2) 2022 r. – 8 877 250 zł;
3) 2023 r. – 8 877 250 zł;
4) 2024 r. – 8 877 250 zł;
5) 2025 r. – 0 zł;
6) 2026 r. – 0 zł;
7) 2027 r. – 0 zł;
8) 2028 r. – 0 zł;
9) 2029 r. – 0 zł;
10) 2030 r. – 0 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 1 stosuje się mechanizm korygujący

polegający na ograniczeniu realizacji obowiązku dostosowania budynków niemieszkalnych zgodnie z art. 20.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

4. Naczelne i centralne organy administracji państwowej są odpowiedzialne za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2.

Art. 34. 1. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wynikających z art. 1 pkt. 4 niniejszej ustawy wynosi w roku:

1) 2021 r. – 431 000 zł;
2) 2022 r. – 439 339zł;
3) 2023 r. – 449 264 zł;
4) 2024 r. – 460 812zł;
5) 2025 r. – 473 630 zł;
6) 2026 r. – 487 140 zł;
7) 2027 r. – 501 037 zł;
8) 2028 r. – 515 333 zł;
9) 2029 r. – 530 040 zł;
10) 2030 r. – 545 170 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 1 stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 20 i 21, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
2) art. 1 pkt 22, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2028 r.;
3) art. 2 pkt 2 i art. 3 pkt 2, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Piotr Kudelski
(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)